

מסורת הש"ס

(א) ת"כ אחרי פיי ה"ג, (ג) מוסף מעילה פ"א הטי"ו, (ג מעילה טו, ד) מנחת ט, כו. מעילה שם חוספתא דפסחים פ"ו ה"ג (פסחים עט. לעיל כח: בבורות לט:| תוספתא זבחים פ"ד ה"ב: (ס ע"י יומא יב. שבורות יז: וברשי"י, ו) לעיל לה... (י) עין דש"ק ו"ק.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כאן בנותר וכו' דזריקה הוא אצל עולה חייבין:

^[פירוט]

שינויי נוסחאות

(א) מן העולה ונאימוריה בחוץ כלי"ל (ש"ח: | ב) מצינא או זבח למא בכטהיי ופריד"ו, וכן ממקן כס"מ: (ג) ככטהיי וע"מ טוסף מנין לרבות את הדב ת"ל או רבתי: (ד) כס"ל ורי' טוסף ומנחת נסכים, וכן כס"ג, וע"י מוס' שהטיו בממה אמאי לא מני מנחת נסכים: (ה) ל"ל ששחטן (ש"ח וצ"ק, וכה' ברוב בכת"י: (ו) ברוב כסתי' ודני"ו העמאה, מ"א בשלמא להעלותן בחוץ (כ"ט: | ו) ככטהיי ונולת כ"ל (כ"ט) ודני"ו למא וטמא, וע"י מוס' כע"כ ד"ה כאן, ופי' הדב ת"ל או ושם ככב' כסתי' לפניו הוא מכה"ו: שהוספה ע"פ רש"י: (ז) מ"ט לא הוא כלי"ל (ש"ח: | ח) מ"ט לא הוא כלי"ל (ש"ח: | ט) מ"א בשנותותי לזרוק עליו את הדב ומני כו' (כ"ט:| וכע"ז) כמעילה טו ע"כ, וע"י מוס' כאן כע"כ: (י) ל"ל מהן (ש"ח: | יא) גיר' כס"ז וצ"ק בקומץ, וכה"י כס"פ: (יב) ובמקודשין (כ"י| ושכח"י: | יג) ליעשות אפילו אינן ראויין לבא (כ"י:| וש"ח: | ד) ל"ל להעלאת (כתתי' ובי"ט: | טו) בשלמים אם חיטב משום (כתתי' וש"ח: | ו) אמורין גמיר לר"א (ש"ח: | ד) ל"ל אינה ודבור או שיק לע"כ אחר ד"ה או כות' כתי' (ש"ח: | יז) ודבוכים גמיר כתיב (כתתי' ובי"ט: | ב) ל"ל דבפרק (צ"ק:| ונציבור דברי התוס' בזה ע"י ל"ק ובי"ו ודני' ושאר מפרשים: כאן משמע הוא דומיא דבשר דאפי' במקצת מהדרין ותימה הויזי פליג ר"י כלי"ל וי"ל איך ריי פליג אלכ הון מ"ד דפ"ל מהדרין וריי פ"ל כגולן לא מהדרין (צ"ק:| בב) ל"ל להתחייב בחוץ (צ"ק:| בנ) למעוטי דם דאין חייבין כלי"ל (באח"ח: | ב) מן משקדשו (צ"ק:|

השוחט והמעלה פרק שלשה עשר זבחים

בתנ"י' ואחד קדשים פסולין שהיה פסולן בקדש. הואיל ובפנים אס עלו לא ירדו מתקבל בפנים קרינא דיה וחייבין עליהן בחוץ כדיליף בגמ': המעלה כוית מן העולה ומאימוריה. חזי זית מזה וחזי זית מזה חייב דכולה כליל: גב' ואימורי קדשי קדשים. כבשי עזרת:

בתנ"י' «אחד קדשים כשרין ואחד קדשים פסולין שהיה פסולן בקודש והקריבן בחוץ חייב המעלה כוית מן העולה»^[א] ומן האימורין בחוץ חייב: **גב'** ^[ב] ר"ר יאשר יעלה עולה או זבח ^[ג] אין לי אלא עולה מנין לרבות אימורי אשם ואימורי חטאת ואימורי קדשי קדשים ואימורי קדשים קלים ת"ל זבח ^[ג] מנין לרבות הקומץ והלבונה והקטורת ומנחת כהנים ומנחת כהן משיח ^[ד] והמנסך שלשת לוגין יין ושלשת לוגין מים ת"ל ^[א] ואל פתח אהל מועד לא יביאנו כל הבא לפתח אהל מועד חייבין עליו בחוץ ואין לי אלא קדשים כשרים מנין לרבות פסולין ^[ה] כגון הלן והיוצא והטמא ושנשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו ושקבלו פסולין וזרקו את דמו והניתנין למטה שנתנן למעלה והניתנין למעלה שנתנן למטה והניתנין בחוץ שנתנן בפנים והניתנין שנתנן בחוץ ופסח והטאת שנתנן ^[ו] שלא לשמן מנין ת"ל ^[א] לא יביאנו לעשות וכל המתקבל בפתח אהל מועד חייבין עליו בחוץ: המעלה כוית מן העולה כו': עולה ואימוריה אין שלמים ואימוריהן לא תנינא להא דת"ר ^[ז] עולה ואימוריה מצטרפין לכוית להעלותן בחוץ ולחייב עליהן משום פיגול נותר וטמא בשלמא ^[ח] העלאת עולה דכליל אין שלמים לא אלא פיגול ונותר וטמא ^[ח] מ"ט ^[ח] והא ^[ז] תנן וכל הפגולין מצטרפין וכל הנותרין מצטרפין קשיא פיגול אפיגול קשיא נותר אנותר פיגול אפיגול לא קשיא כאן בפיגול כאן במחשבת פיגול נותר אנותר לא קשיא כאן בנותר ^[ט] כן בשניתותתו ^[ט] עד שלא נזרק הדם ומני רבי יהושע היא ^[י] דתניא ר' יהושע אומר כל הזבחים שבתורה שנשתייר בהן ^[י] כוית בשר

קמ.

לא ומוקי לה בניתותו וכו' יהושע וקת' תימה קומץ ולבונה אמאי לא מיחייב עלייהו בחוץ כשחטרו נהי דמיפסלי לכתחילה מ"מ מתקבלין הס בפנים דאס עלו לא ירדו דהוה ליה פסולו בקדש כשחטר צין קמינא להקטרה ולמאן דחשיב במנחות פ' קמא (דף ט:) חסרון כבעל מוס ניחא וי"ל דאפילו תמצא לומר דאס עלה לא ירד מ"מ סברא הוא למעוטיה מדכתיב אותו על השלם הוא חייב ואינו חייב על החסר כיון דלכתחילה לא יעלה ^[י] וזריך לדקדק אי מהדרין פוקעין דידיהו וצפרק ^[י] המוצח מקדש (לעיל דף פג:) איכא כמה קראי לרצן גמילאל מהיא העולה על מוקדה ולאידך מאשר תאכל האש ועוד דדרשינן לעיל (דף פו.) ועשית עולותיך הבשר והדס עיכולי עולה אמה מחזיר ואי אמה מחזיר עיכולי גידין ועלמות משמע ^[יא] הא בשר דומיא דגידים ועלמות מהדרין אפילו במקצת ומימה אי פליג עליה רבי יוסי: **ומנחת כהנים ומנחת כהן משיח.** הא דפלגניהו משום דמנחת כהנים בזה עשרון ומנחת כהן משיח חזי עשרון וקימה דלא מני מנחת נסכים: **עולה ואימורין מצטרפין לבוית להעלותן בחוץ ולחייב עליהם משום פיגול נותר וטמא.** במסכת מעילה פרק קדשי מוצח (דף טו:) תנן חמשה דברים בעולה מצטרפין זה עם זה הבשר והחלב והסלם והיין והשמן וששה בתורה דאיכא לחס ומימה לענין מאי קאמר אי לענין מעילה הא תנא ליה רישא (סג.) קדשי מוצח מצטרפין זה עם זה למעילה כו' ועוד דתורה אין זה מעילה כי אס לאחר זריקה באימורין אכל בלחם לא ואי (לא יתחייב) ^[יב] בחוץ הא לא מני בשמעמין אלא עולה ואימורין אכל חמשה דברים לא דאף על גב דמיחייבי בחוץ כדדריש לעיל מקרא הני מילי בפני עצמן אכל אינרטופי לא ועוד דלא מיחייב בחוץ אלחם שבמורה ועוד חלב ויין איך מצטרפין והא אין שיעורן שוה שזה בכזית וזה בשלשה לוגין ואי לענין לזרוק עליהן הדס הא אמר ובמנחה אפילו כולה קיימת לא חירוק ואי לענין מחשבת פיגול אין אכילה והקטרה מצטרפין ונראה דמיירי לענין אכילה דמיחייב האוכל משום פיגול נותר וטמא ואי מרישא דקמני קדשי מוצח מצטרפין הוה אמינא במין אחד קמ"ל אפילו בכמה מינין ועוד תניניהו למעוטי ^[יג] דאין דס חייבין עליו משום פיגול ועוד אשמעינן דחל פיגול אהנך דברים חמשה וששה וזריך לומר דאתיא כר"מ דתנן לעיל בפרק ב"ש (דף מג:) [ואלן] דברים שאין חייבין עליהן משום פיגול מנחת נסכים והנסכים הבאין בפני עצמן דברי ר"מ וחכ"א אף הבאים עם הבהמה ובהקומץ וזוטא (מנחות דף טו:) תנן נמי הזבח מפגל את הנסכים משקדש ^[יד] בכלי דברי ר"מ והא דחלב ויין מצטרפין אע"ג דחלב בכזית ומשקין ברביעית ה"מ בשמיה אכל דרך אכילה ששרה פתו ציין שיעורו בכזית וקת' תימה מאי איריא דנקט חמשה דברים בעולה הא בשלמים נמי מצטרפין לחייב משום פיגול ויש לומר דנקט עולה משום דאיירי נמי במעילה אף על גב דבתורה לא איירי במעילה:

כל הפיגולין מצטרפין. תימה דלא מייתי מרישא דקמני (מעילה טו.) קדשי מוצח מצטרפין לפיגול ויש לומר דהוה מוקמינן לה בעולה דהא מני נמי מעילה אכל הך משמע טפי: **ובל הנותרות מצטרפין.** תימה דלא מני כל הטומאות מצטרפין ויש לומר דהוה משמע אפילו שרץ ונבלה ובשר המת והנהו לא מצטרפין כדתנן התם (דף פ:):

ישועה דר' יהושע בר' יהושע **הדס. כל הזבחים. בר מעולה: אין ^[טז] זורק אס הדס.** דאית ליה לר' יהושע [לעיל קד.] אס אין בשר אין דס מועשית עולותיך הבשר והדס (דברים יג) ובזבחים ^[יז] כתיב (סג) ודס וצמחך ישפך והבשר תאכל הקיקן הכמזב זה לזה: (לעיל קד.)

אף

	עין משפט נר מצוה
בב א מיי פ"ט מהל' מעה"ק הלכה ז: ל ב מיי שם הלכה י: קא ג ד מיי שם הלכה ג: לב ה מיי שם הלכה ז: לג ו מיי שם הלכה ג: לד ז מיי פ"ח מהל' פסח"מ הלכה יא: 	
	
תורה אור השלם ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עקיה או ובה: ויקרא יז, ח. ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אותו לזרוק ונקברת ראשיה הדורא מעמיה: ויקרא יז, ט	
	
מוסף רש"י	
והז' דס טלן (נדח ט.) טלן בשרה חוץ למזבח (לעיל כז.) ודיוצא. בשר עולה שילא והכנסה והעלה: ושנשחט חוץ לזמנו. על מנת לזולתו חוץ לזמנו דהוי פגול: ושקבלו פסולין וזרקו את דמו. כגון בעל מוס או שאר פסולין, ולהכי נקט קבל פסולין ולא נקט ששחטוהו פסולין, שהשחטוהו בשרה בפסולין, כדתנן (לקמן לא) כל הפסולין ששחטו שחטתן כשרה: והניתנין למעלה. מחוץ הסוקרה, דק"ל חטאת בהמה למעלה דכתיב בה קרנות, ועולה למטה: והניתנין בפנים. על המוצח הפנימי, כגון פר העלם דבר ופר כהן משח: והפסח והחטאת. להכי נקט פסח וחטאת, דק"ל כל הזבחים שנזבחו שלא לשמן כשרין חוץ מפסח וחטאת (נדח ט.) עולה ואימוריה מצטרפין לכזית להעלותן בחוץ. דלי מקטיר כחזי זית בשר וכחזי זית אימורין כחון, והקטרה בעינן בכזית כדכתיב ואס יאכל יאכל, ואמרינן (לעיל כח:) בשמי אכילת הכמזב מדבר, חטא אכילת אדם ואחתי אכילת מוצח, מה אכילת אדם בכזית אף אכילת מוצח בכזית (משפיה טו) שנשתייר בהן כוית בשר. דאיכא כזי אכילת אדם (בבורות טז:):	